

IVANČICA DVORŽAK SCHRUNK

*University of Minnesota,
310 Folwell Hall, Minneapolis, 55455 Minnesota, U.S.A.*

DIOKLECIJANOVA PALAČA OD 4. DO 7. STOLJEĆA U SVJETLU KERAMIČKIH NALAZA

UDK 904:738.6(497.13) "03/06"
Izvorni znanstveni rad

Od 1968. do 1974. godine vođena su jugoslavensko-američka sistematska istraživanja u jugoistočnom dijelu Dioklecijanove palače u Splitu, u suradnji s Urbanističkim zavodom Dalmacije iz Splita i University of Minnesota iz Minneapolisa. Nalazi fine kasnorimske importirane keramike i amfora, evidentiranih tijekom sedam sezona iskopavanja, nedavno su publicirani u dvije posljednje knjige u seriji izvještaja o zajedničkim istraživanjima (Split V i Split VI). Rezultati detaljne studije fine keramike pružili su priliku da se pokuša pridonijeti rasvjetljavanju jednog razdoblja u životu Palače koje oskudijeva pisanim historijskim izvorima, a koje je ključno za postupnu transformaciju Palače u urbanu sredinu, kao i za kasnoantičke prilike na našoj obali. Uspoređujući keramičke nalaze s historijskim izvorima i modernim interpretacijama, autor pruža kratak osvrt na ekonomski život i demografske prilike u Palači od smrti cara Dioklecijana oko godine 313. pa do druge polovice 7. stoljeća, kada prestaje import fine keramike i amfora. Pravci i intenzitet trgovine mediteranskom keramikom mijenjali su se prema političkim i ekonomskim prilikama u carstvu. Tijekom tri stoljeća poslije Dioklecijana i do osnutka Splita, Palača je bila kontinuirano nastanjena i uključena u tokove trgovine i kulture kasnog carstva na Mediteranu.

Antički i srednjovjekovni izvori koji se odnose na Dioklecijanovu palaču u razdoblju od 4. do 7. stoljeća vrlo su oskudni i sumarni. Na osnovu tih izvora ili svojih istraživanja moderni su istraživači i historičari iznijeli različita, pa i oprečna mišljenja o ekonomskim prilikama i stanovnicima u Palači u tom vremenu. Sudbina Palače poslije careve smrti i njena uloga u Dalmaciji i - šire - u Rimskom Carstvu, nigdje nije jasno definirana. Buličeve riječi da je *palača postala odmah poslije careve smrti krunskim dobrom, državnom domenom*, s obzirom da i careva najbliža porodica nije preživjela dugo poslije njega samoga, općenito su prihvaćene jer nema osnove za drukčije mišljenje (Bulić 1927, 180). Od nekoliko izvora iz 4. i 5. stoljeća koji se odnose na

Palaču, tj. vilu kako je neki od tih izvora zovu, samo jedan nam daje podatak o njenoj mogućoj namjeni i stanovnicima. To je ujedno i jedini historijski podatak koji imamo o privrednoj aktivnosti u vezi s Palačom u razdoblju kojim se ovdje bavimo. U *Notitia Dignitatum*, listi carskih upravitelja s kraja 4. i početka 5. stoljeća gdje se nabrajaju i carske radionice, spominje se *procurator gynaecei Ioviensis Dalmatiae Aspalatho*.¹

Postojao je dakle upravitelj carske tekstilne radionice Dalmacije u Aspalathosu koja je nosila epitet *Ioviensis* prema Dioklecijanovu epitetu *Iovius*. Na osnovu tog epiteta a i lokacije Aspalathos, Zeiller, a prema njemu i Bulić, smjestili su tu radionicu u sjeverni dio Palače, dok je južni dio, prema njihovim riječima, i dalje služio za privatne carske odaje (Hébrard i Zeiller 1912, 186; Bulić 1927, 180-81). Lokacija radionice u Palači je općenito prihvaćena. U nedavno objavljenoj knjizi J. J. Wilkes izražava mišljenje da je radionica mogla biti u sjeveroistočnom kvartu i da je mogla postojati već za Dioklecijana (Wilkes 1986, 35). Novija istraživanja u tom dijelu nisu pokazala nikakve elemente koji bi potvrdili tu pretpostavku (J. Marasović 1989, 225-26). S. McNally izrazila je zanimljivo mišljenje da su u sjevernom dijelu mogli postojati i vrtovi (McNally 1989a, 29). Postoji mogućnost da radionica i nije bila smještena u samoj Palači, koja se u izvorima tog vremena obično zove vila, nego izvan nje u mjestu ili na položaju zvanom Aspalathos (ili Spalato) gdje je i Dioklecijanova vila bila locirana. Naziv *Ioviensis* upotrebljen je zbog čitavog mjesta vezanog uz Dioklecijanovo ime i osobu.²

Bez obzira na samu namjenu Palače, život u njoj odvijao se u punoj mjeri poslije Dioklecijanove smrti. Da je život u Palači bio najaktivniji upravo tijekom cijelog 4. stoljeća i do u prvu polovicu 5. stoljeća dokazuje nam količina i raznolikost fine crvene keramike uvezene iz sjeverne Afrike (African Red Slip Ware) iz Male Azije (Phocaean Red Slip Ware) koja je nađena u zajedničkim istraživanjima. Nalazi amfora, novca, stakla i svjetiljki također su najbrojniji iz tog razdoblja.³ U iskopavanjima je bilo registrirano ukupno 671 ulomak fine i kuhinjske keramike importirane iz nekoliko radionica na Mediteranu. Od toga se dvije trećine (oko 450 fragmenata) sa sigurnošću može datirati u razdoblje poslije Dioklecijanove smrti pa do sredine 5. stoljeća.⁴ Fragmenti nađeni nakon završetka zajedničkih istraživanja (poslije 1974. god.) dopunjuju i potvrđuju to datiranje keramičkih nalaza (McNally 1989b 117-19 i Dvoržak Schrunk 1989b, 229-30). Glavni snabdjevač posuđa za Palaču bile su sjevernoafričke radionice, i to one koje se u novije vrijeme sa sve većom sigurnošću lociraju u Kartagi ili njenoj neposrednoj blizini. (Hayes 1980, 518-19, i američka, britanska, kanadska i talijanska iskopavanja u Kartagi, vidi Bibliografiju). Registrirano je bilo ukupno 337 fragmenata iz tih radionica (sigillata chiara kasni tip A2 i tip D). Najpopularnije su bile velike plitke zdjele tipa Hayes 59, 61 i 67, mnoge ukrašene pečatnim geometrijskim ukrasima na dnu posuda. Iste radionice proizvodile su i kuhinjsko posuđe koje nalazimo i u Palači: zdjele

1. *Notitia Dignitatum*, II, 150, Ed. Seeck (Berlin 1870). Za ostale izvore iz 4. i 5. stoljeća vidi Bulić 1927, 12.

2. Da se car poštovao tijekom 4. i u 5. stoljeću i da se njegovom mauzoleju pridavala dužna pažnja dokaz su i citati iz Amijana Marcelina (oko 330-400. god.) i Sidonija Apolinara (oko 430-488. god.); za citate vidi Bulić 1927, 70-71 i Wilkes 1986, 71, bilj. 190

3. Will 1989, 61-65; Furmanik i Fagerlie 1989, 210-17; DeMaine 1979, 19-28; Dvoržak Schrunk 1979, 92-94. To je u suprotnosti s mišljenjem S. McNally (1975, 249) da je to bio period stagnacije i da je Palača bila nekako izvan tokova kasnorimske

imperijalne kulture. McNally svedjedno s pravom za- paža da je građevinska aktivnost u Palači u tom razdoblju vrlo slaba, osobito ako se usporedi s inovacijama i aktivnošću u susjednoj Salonu.

4. Dvoržak Schrunk 1989a, 47-205. Keramički nalazi koji predatiraju gradnju Palače proizvodi su sjevernoafričkih radionica iz 2. i 3. st. (sigillata chiara A1 i A2, 18 ulomaka) i maloazijskih radionica iz 1. i 2. st. (Eastern Sigillata BII Ware = Samian Ware, 21 ulomak). Od nalaza iz 3. i ranog 4. st. našlo se 8 ulomaka kasnog tipa Hayes 4 i 5 tzv. Qandarli Ware, proizvedenih u Candarli, antička Pitane blizu Pergamona. Dva ulomka atenskih radionica također su iz tog razdoblja.

s rebrastim dnom tipa Hayes 23, zdjele tipa Hayes 26/181, poklopce tipa Hayes 195 i 196, zdjelice ili poklopce tipa Carandini 62 (*Ostia I*) i razne lonce zasad neklasificirane. Ti tipovi kuhinjskog posuđa mogli su pristići u Palaču od kasnog 3. do kasnog 4. stoljeća. U 4. i ranijem 5. stoljeću uvezene su i zdjele tankih stijenki sa istanjenim obodom (Hayes 50), sa širokim izvijenim obodom sa ili bez apliciranih ukrasa (Hayes 52) i manje zdjele s aplikacijama unutra (Hayes 53). To su proizvodi drugih radionica (*sigillata chiara* tip C), prema Hayesovom mišljenju smještenih u centralnom dijelu današnjeg Tunisa.⁵ Potkraj 4. ili početkom 5. stoljeća u Palači su prispijeli i rani proizvodi radionice u Phocaei na zapadnoj obali Male Azije, između Smirne i Pergamona (Phocaean Red Slip Ware, zdjele tipa Hayes 1 i 2).

Palača i njeni stanovnici bili su potrošači fine i kuhinjske afričke keramike koja se masovno proizvodila i izvozila u sva urbana i ruralna naselja na Mediteranu i u krajevima uz trgovačke putove koji su vodili s Mediterana. Sudeći prema količini i mjestima nalaza, ta je keramika bila jeftina i dostupna većini slojeva rimskog društva. Razdoblje najaktivnijeg uvoza te keramike u Palači podudara se s vremenom najveće ekspanzije proizvoda sjevernoafričkih radionica. Važno je napomenuti da oblici posuda nađenih u Palači nisu samo oni standardni koji su bili i najviše izvoženi u tom razdoblju (tipovi Hayes 50, 52, 53, 58, 59, 61, 67, 91) nego i neki manje popularni izvan sjeverne Afrike (tipovi Hayes 57, 67/71, 73B, 78, 79), a isto tako i kuhinjsko posuđe. Uz keramičko posuđe uvozile su se iz sjeverne Afrike i svjetiljke (Hayes tipovi I i II). Svjetiljke tipa I su se i lokalno ili regionalno imitirale, možda u Saloni, no lokacija radionice nije poznata. U novijim istraživanjima u Palači su se našle i imitacije afričkih posuda iste fakture kao i svjetiljke (Dvoržak Schrunck 1989b 229-30, imitacije tipova 52, 57, 104B). Zanimljivo je napomenuti da su se imitacije posuđa našle u sjevernom dijelu, u rimskoj kanalizaciji, dok se u južnom dijelu, dakle u carskim privatnim prostorima, nisu našle. Buduća istraživanja mogu, doduše, izmijeniti tu sliku. Brojni ulomci amfora proizvedenih u današnjem Tunisu u 4. i 5. stoljeću koji su nađeni u Palači potvrđuju nam znatan uvoz sjevernoafričkog maslinovog ulja. Gotovo polovica fragmenata evidentiranih u zajedničkim istraživanjima pripadaju tom tipu amfora.⁶ Trgovačke veze sa istočnim Mediteranom i uvoz maloazijske keramike su se vjerojatno pojačale i prijelazom Damacije u sferu Istočnog Carstva 425. godine, kad je rani Bizant općenito pojačao utjecaj na zapadnom Mediteranu.

Dakle, Palača nije bila zapuštena poslije Dioklecijana i nije bila izvan tokova ekonomskog života i kulture i ukusa kasnog carstva. Stanovnici Palače su imali znatne potrebe za raznovrsnom keramikom nudenom na mediteranskom tržištu, a također i mogućnost da importiraju bogat izbor. Tko su bili potrošači te robe ne može se definitivno reći. Možemo pretpostaviti da su članovi carskih obitelji povremeno boravili u Palači, no antički izvori nisu ostavili nijedno ime za razdoblje koje obuhvaća 4. i početak 5. stoljeća. Izgleda vjerojatnije da su tamo stalno živjeli članovi carske posade. Carska tekstilna radionica mogla je postojati već ranije u 4. stoljeću i, bez obzira na njenu lokaciju, sigurno je imala značajni utjecaj na ekonomski život i stanovništvo Palače. Njeni upravitelji su vjerojatno živjeli s porodicom unutar Palače, a možda i u

5. Hayes 1972, 296-99. Od tipova iz 3. i ranog 4. st. tih radionica nađeni su u Palači tipovi Hayes 44, 45 i rane varijante tipa 50.

6. Will 1989, 61, 63-64 i McNally 1989b, 118, za nalaze iz rimske kanalizacije u sjeverozapadnom dijelu Palače. Izvoz afričke keramike i ulja bio je vezan uz izvoz žita iz te bogate provincije u Italiju i u provincijalne centre. Za ekonomiju Afrike, vidi

Carandini 1971; *Trade and the Ancient Economy*, osobito Carandini, str. 145-62 i Garnsey, str. 118-30. Vjerojatno je i Palača bila snabdjevana žitom iz Afrike. Moguće je da je negdje u sjevernom dijelu Palače bila spremnica za žito (*horrea*), poput takve građevine nađene na Gamzigradu-Romuliani. (Srejić *et al.* 1983)

samim carskim odajama. Već su Zeiller i Bulić izrazili mišljenje da je u Palači u 4. stoljeću morao biti znatan broj stanovnika, uključujući upravnika tekstilne radionice, činovnike, radnike i sluge (Hébrard i Zeiller 1912, 186 i Bulić 1927, 182). Njihovu pretpostavku o znatnom stanovništvu potvrdili su i keramički i drugi nalazi nađeni u zajedničkim istraživanjima. Možda je presmjelo izraziti mogućnost da je i namjesnik Dalmacije stanovao u Palači a ne u Salonu. Moguće je da se stanovništvo Palače povećalo početkom 5. stoljeća, kad su se prilike u Pañoniji pogoršale i neki stanovnici pa čak i radionice doselili u utvrđene gradove na obali.⁷ Ekonomska moć tog stanovništva mogla je pridonijeti kontinuiranom uvozu keramike i druge robe tijekom prve polovice 5. stoljeća.

Keramički nalazi pokazuju da su se prilike u Palači promijenile oko sredine 5. stoljeća. To bi mogao biti više odraz općih promjena u rimskom carstvu nego u samoj Palači. Političke prilike su se pogoršale u 5. stoljeću. Pohodi Vandala i drugih naroda, a pogotovo vandalska okupacija Kartage 439. godine, uzrokovali su razbijanje političkog i kulturnog jedinstva i ekonomske stabilnosti carstva, a time i jedinstva keramičkog tržišta na Mediteranu, kojim je dominirala sjeverna Afrika. Vandalska okupacija sjeverne Afrike nije potpuno zaustavila proizvodnju i izvoz keramike iz Kartage, ali je pad očit, i to osobito u drugoj polovici 5. stoljeća.⁸ Tako importi i dalje stižu u Palaču tijekom 5. stoljeća (tipovi Hayes 81, 86, 87, 12/102, ukupno 7 ulomaka), iako u znatno manjem broju nego prije. Ista je situacija vidljiva i u drugim mediteranskim centrima s kojih su nam poznati brojniji keramički nalazi od 4. do 6. stoljeća (Ostia, Conimbriga, Atena, Antiohija). Radionice u centralnom Tunisu, koje su u to vrijeme proizvodile oblike tipa Hayes 82-85, preuzimaju vodstvo u proizvodnji i izvozu, uglavnom na istočni Mediteran. Jedan ulomak tipa 85 nađen je u zajedničkim istraživanjima. Fina crvena keramika koju proizvodi Phocaea u Maloj Aziji sada pristiže u većim količinama i na srednji i zapadni Mediteran, a doprla je i do Velike Britanije (Hayes 1972, 422-23 i 1980, 525). Početak proizvodnje zdjela tipa Hayes 3 te radionice je teško precizno datirati, no mnogobrojne varijante tog tipa pokazuju veliku rasprostranjenost na Mediteranu od sredine 5. do sredine 6. stoljeća, što se vremenski podudara s padom u proizvodnji i izvozu sjevernoafričkih radionica (Hayes 1972, 460, map 15). Gotovo sve varijante tog tipa (ukupno 28 ulomaka) evidentirane su među nalazima u Palači. Sada je afrička keramika prvi put u znatnoj manjini.

Nalazi fokejske keramike iz Palače vrlo su važni za poznavanje distribucije te keramike na istočno obali Jadrana i uopće u cijelom području Jadrana. Nalazi se našem obalnom i priobalnom području su do sada bili malobrojni i ograničeni na uglavnom nedatirane primjerke tipa Hayes 3 (Salona, Mogorjelo, Polače, Križna Gora u Sloveniji). To je ukazivalo na uvoz samo najpopularnijeg tipa za vrijeme najveće ekspanzije proizvoda te radionice. Nalazi iz Splita su u potpunosti izmijenili tu sliku i pokazali da je uvoz mogao početi već potkraj 4. stoljeća s najranijim tipom (Hayes 1A) i završio s kasnim oblikom tipa Hayes 10C iz sredine 7. stoljeća o kojem će biti riječ kasnije. Kako se rani tipovi sad nalaze i u Pugli u Italiji, vidimo da je uvoz na Jadran počeo rano, vjerojatno kad i uvoz u Atenu i Solun (Hayes 1980, 522, 526 i Hayes 1972, 326-28, za nalaze iz Atene i Soluna). Šteta je jedino što nam nedostatak precizne stratigrafije u Palači ne dozvoljava sigurnu dataciju nađenih primjeraka. Nalazi amfora u Palači iz razdoblja

7. Wilkes 1969, 419 i Wilkes 1986, 71 i bilj. 188, citira *Notitia Dignitatum Occ.*, XI, 46, »*procurator gynaecaei Bassianensis Pannonia Secunda - translati Salonis*«.

8. Hayes 1980, 517. Za ekonomiju kasnog carstva i keramički promet na Mediteranu vidi *Società romana*, osobito C. Panella, 432-59.

od 5. do 7. stoljeća također pokazuju znatnu trgovačku vezu sa istočnim Mediteranom (Mala Azija, egejsko područje, Egipat). Neke od tih amfora mogle su služiti za transport maslinova ulja iz Sirije (Will 1989, 65 i McNally 1989b, 118).

Keramički nalazi koji dotiraju od sredine 5. do sredine 6. stoljeća ukazuju na kontinuirani život u Palači i na relativni prosperitet njenih stanovnika. Jedino su nalazi novca iz tog vremena rijetki. U zajedničkim istraživanjima sigurno su identificirani samo jedan Justinijanov (527-565.) i dva istočnogotska, od kojih jedan pripada Totili (Baduila na novcima, 541-552). Moguće je da i neki od 28 nečitkih komada iz 4. i 5. stoljeća pripadaju ovom razdoblju (Furmanik i Fagerlie 1989). Palača se vrlo rijetko spominje u izvorima iz tog vremena, no poznati historijski događaji u Saloni i Dalmaciji često se u literaturi povezuju uz Palaču. Zeiller i Bulić naveli su da je Palača služila kao utočište prognanim članovima carskih porodica u 5. stoljeću i da se tamo sklonila Galla Placidia sa sinom Valentinijanom III (Hébrard i Zeiller 1912, 186; Bulić 1927, 181; Wilkes 1986, 71). Navodno da su i Glicerij, Julije Nepot i Ovida tamo boravili i bili ubijeni u Palači. Lj. Karaman (1962) pokazao je da su ti navodi netočni i bazirani na pogrešnoj ili slobodnoj interpretaciji antičkih i modernih izvora. Jedino je sigurno da je Julije Nepot, posljednji car Zapadnog Rimskog Carstva, neko vrijeme prije nasilne smrti 480. g. u Palači tamo i živio. Moguće je da je i Marcelin (461-468) rodom iz Dalmacije, koji se 461. proglasio vladarem Dalmacije, stanovao u Palači dok je boravio u Dalmaciji. Isto je tako moguće da je živio i u Saloni. Bilo bi logično da je kao vladar stanovao u carskoj »državnoj vili«, gdje je kasnije stanovao i njegov nećak Julije Nepot.⁹

Godine 481. Dalmacija i Salona potpale se pod vlast Odoakara, a od 493. do 535. Dalmacijom su upravljali Istočni Goti na čelu s Teodorikom i njegovim nasljednicima. Šišić je naveo da su se za vrijeme Teodorika (493-526) Dalmacija i Panonija oporavile i da je trgovina opet oživjela na obali (Šišić 1962, 62; vidi i Suić 1976, 232 i Bulić 1927, 183). J. Wilkes izrazio je mišljenje da je gotski *comes* Dalmacije možda stanovao u Palači (Wilkes 1986, 72). Karamanov citat jedne carske naredbe iz 471. ili 513 godine, sačuvane u *Codex Iustinianus*, kojom se regulira upotreba carskih palača za sjedište namjesnika, a time i njihova zaštita, mogao bi podržati Wilkesovo mišljenje (Karaman 1937, 420). Palača se nigdje ne spominje u tom vremenu, no život i vanjski kontakti su se očito nastavili, iako nema sigurnih indikacija - ni keramičkih, ni inih - da se ekonomska moć stanovništava imalo povećala u doba Teodorika. Trgovina sa istočnim Mediteranom dominira. Vremensko trajanje varijanata zdjele tipa 3 Phocaeen Red Slip Ware Hayes nije mogao precizno datirati. U Palači prevladavaju tipovi 3B i 3C (450-475 god., 11 ulomaka) i zatim 3F (526-550. god. +, 8 ulomaka) i 3H (550-600 god., 5 ulomaka). Nalazi iz Conimbrige u Portugalu indicirali su da se tip 3F mogao pojaviti i mnogo ranije, već oko 460 (Delgado 1975, 288). Ako se slijedi datiranje iz Conimbrige, trgovačke veze su jače u 5. stoljeću, a ako se slijedi Hayes, trgovina se povećala u doba Justinijana, kada je pomorska trgovina oživjela na cijelom Mediteranu.¹⁰ Fragmenti tipa 3H iz Palače pokazuju vezu s tipom Hayes 10A koji počinje oko 580. i mogli su stići u kasnijem 6. stoljeću. Od sjevernoafričkih oblika ranog 6. stoljeća u Palači su nađena tri ulomka zdjele tipa Hayes 91B/C, a i po jedan ulomak tipova 86 i 87 moglo su stići u to vrijeme ako se uzme gornja granica njihovog trajanja. Od oblika iz kasnog 6. do ranog

9. Kroničar Marcellinus comes iz prve polovice 6. st. (*Chronicon*, ed. Mommsen u *Mon. Ger. Hist. Auct. antiquis*, vol. XI, Berlin 1893) zapisao je o smrti Nepota između ostalog (...) *haud longe a Salonis, sua in villa occisus est*. Taj citat ukazuje na to da je Dioklecijanova palača pripadala svakom caru,

te vjerojatno i Marcelinu, samostalnom vladaru Dalmacije.

10. N. Klaić (1971, 112) navodi za ovo vrijeme miran život i uspon u gospodarstvu i društvu u Dalmaciji, koja je podvrgnuta neposredno Konstantinopolu.

7. stoljeća za sada imamo samo jedan ulomak zdjele tipa Hayes 99C. Šest fragmenata koji su u katalogu (Dvoržak Schrunk 1989a, 78) navedeni pod tipom Hayes 61B mogli bi oblikom zadebljalog oboda pripadati tipu 104 koji Hayes datira oko 530-625. god.

Palača se nigdje u antičkim izvorima ne spominjeni za vrijeme ratova između Istočnih Gota i Justinijana od 535. do 554. koji su se vodili u Dalmaciji i oko Salone, te nemamo izravnih podataka o mogućem napadaju i oštećenju Salone i Palače. Toma arhiđakon priča da je gotski vođa Totila (541-552) razrušio Salonu a zatim je ušao u Dioklecijanovu palaču i opljačkao je i djelomice razrušio *Historia Salonitana*, VII). Zeiller slijedi Tomu i smatra da je Palača bila napuštena ili gotovo napuštena nakon Totilinog napada i pljačkanja (Hébrard i Zeiller 1912, 187-88). Bulić i Karaman smatraju da Toma zapravo opisuje događaje vezane za provalu Slavena, kad je Salona uistinu bila razorena i da je pomiješao Slavene s Gotima. (Bulić 1927, 184; Karaman 1937, 420). Navedeni keramički nalazi, iako oskudni dovode u pitanje Zeillerovo mišljenje o napuštenoj palači, a također i svako znatno oštećenje Palače koje bi ozbiljno ugrozilo život u njoj. Grobovi datirani u 6. i 7. stoljeće koji su nađeni neposredno izvan zidina Palače također ukazuju na nastanjenost Palače u tom razdoblju (Bulić 1927, 182-83). Historijske prilike bile su pogodne za povećanje stanovništva u Palači i za intenzivniju transformaciju njene unutrašnjosti upravo nakon odlaska Gota i za Justinijanove obnove provincije. Tada su se popravljala utvrđenja i gradila nova, a ruralno se stanovništvo povlačilo u gradove (Suić 1976, 235ff.).

Provale Slavena i Avara u Dalmaciju započele su 597. Godina 614. općenito se prihvaća kao godina pada Salone. Taj je događaj presudan za daljnju povijest Palače. Toma arhiđakon, jedini izvor za te događaje, govori o razaranju Salone, bijegu njenih stanovnika na otoke, a zatim njihovom povratku i naseljavanju u Palači (*Historia Salonitana*, VII-X). Kronologiju tih događaja, a i samu istinitost bijega na otoke i povratak moderni historičari su različito interpretirali.¹¹

Nalazi importirane keramike iz 7. stoljeća su više nego oskudni. Nađen je samo jedan ulomak Phocaeen Red Slip Ware tip Hayes 10C, na osnovu nalaza na istočnom Mediteranu datiran oko sredine 7. stoljeća (Hayes 1972, 345-46). Drugi su nalaz kasno siciliske svjetiljke, kakve su česte u kršćanskim grobovima u Sirakuzi, a općenito su datirane u 7. stoljeće. Nalazi tih svjetiljki u Kartagi datiraju od sredine do kasnog 7. stoljeća (Dvoržak Schrunk 1979, 94). Oba ta nalaza potječu iz jedne male prostorije u blizini istočnog zida Palače (Sektor V) koja je u kontinuiranoj upotrebi od antike do danas.¹² S obzirom na keramiku, za sada izgleda da postoji prekid u vanjskim kontaktima ako ne i u nastanjenosti Palače negdje u prvoj polovici 7. stoljeća. Podatak Tome arhiđakona o djelomičnom rušenju Palače vezanom uz pad Salone mogao bi biti točan. Točno je onda i spomenuto Bulićevo i Karamanovo mišljenje da je Toma poistovjetio Slavene s Gotima i prenio događaje u Saloni i Palači u jedno stoljeće ranije. Moguće je da su i stanovnici Palače i okolice (Aspalathosa?) pobjegli na otoke pred napadom Avara i Slavena. Ti za sada usamljeni keramički nalazi iz 7. stoljeća dokaz su da je život u Palači, ako je uopće i bio prekinut nakon rušenja Salone ili neposredno prije toga, bio prekinut na kratko vrijeme. Ako su stanovnici Salone, a možda i Palače, pobjegli na

11. Šišić 1925, 281-82; Bulić 1927, 185-87; Karaman 1937, 419; Novak 1957, 42-43; Klaić 1971, 114; Wilkes 1986, 72-75. N. Klaić (str. 114) ima jednu zanimljivu primjedbu u vezi s naseljenjem Palače nakon pada Salone; (...)Toma... predućuje da su uz *Salonitance* koji su se vratili s otoka u Diokle-

cijanovu palaču naselili i stanovnici *Aspalathosa*, iako su upravo oni dali ime srednjovjekovnom nase-
lju.

12. Split I, 25-26, pl. 15a. U istoj prostoriji nađen je i improvizirani pod od ulomaka mramora i opeka koji bi se prema keramičkim nalazima mogao datirati oko sredine 5. stoljeća (Dvoržak Schrunk 1989c, 221-22).

otoke, vratili su se već oko sredine 7. stoljeća i nastavili stare trgovačke kontakte, izgleda još jedino sa istočnim Mediteranom. Datiranje tih nalaza i oživljavanja veza sa Istočnim Carstvom vremenski se podudara sa Šišićevim datiranjem poslanstva Salonitanaca (sada u Palači) bizantskim carevima koje spominje Toma arhidakon, a koje je tražilo od careva odobrenje da stanuju u Palači i zaštitu od slavenskih napada (*Historia Salonitana*, X). Šišić zaključuje da se zbog spominjanja dva cara poslanstvo treba datirati u 638-641. god., u vrijeme dvojne vladavine Heraklija i sina Herakleona (Šišić 1925, 281-82).

Uvoz fine keramike prekida se u neko vrijeme nakon sredine ili potkraj 7. stoljeća i ne oživljava sve do 12. stoljeća, kada pristižu prvi importi glazirane bizantske keramike. Tek u 13. stoljeću trgovina keramikom doseže prosperitet kakav je imala u kasnoj antici (Buerger 1979, 43-44, 75-76).

LITERATURA

- BUERGER, J. 1979. »The Medieval Glazed Pottery« U *Diocletian Palače: Report on Joint Excavations, Part Three*, ed. S McNally *et. dl.*, 5-124. Split.
- BULIĆ, F., i LJ. KARAMAN. 1927. *Palača cara Dioklecijana u Splitu*. Zagreb.
- CARANDINI, A. 1971. »Produzione agricola e produzione ceramica nell'Africa di età imperiale.« *Studi Miscellanei* 17: 97-119.
- DELGADO, M. 1975. »Les sigillees claires« U *Fouilles de Conimbriga IV*, ed. J. Alarcão i R. Etienne, 249-91. Pariš.
- DeMAINE, M. 1979. »Roman Glass«. U *Diocletian's Palače: American-Yugoslav Joint Excavations, Part Four*, ed. S. McNally *et. ah*, 7-82. Split.
- Excavations at Carthage conducted by the University of Michigan*, vols. 1, 2, 4 i 6, ed. J. H. Humphrey. Ann Arbor.
- FULFORD, M. G., i D. P. S. PEACOCK. 1984. *Excavations at Carthage: The British Mission*, vol. 1-2. Sheffield.
- FURMANIK, D. i J. FAGERLIE. 1989. »The Coins«. U *Split V*. 209-19. Minneapolis.
- HAYES, J. W. 1972. *Late Roman Pottery*. London.
- HAYES, J. W. 1980. *A Supplement to Late Roman Pottery*. London.
- HÉBRARD, E. i J. ZEILLER. 1912. *Spalato, le palais de Diocletien*. Pariš.
- Historia Salonitana*. 1894. Thomas Spalatensis, archidiaconus, *Historia Salonitana*, ed. F. Rački, Zagreb.
- KARAMAN, LJ. 1937. »O počecima srednjevjekovnog Splita do godine 800«. *Vjesnik za historiju i arheologiju dalmatinsku* 18-21: 419-34.
- KARAMAN, LJ. 1962. »Događaji petog stoljeća u splitskoj Dioklecijanovoj palači«. *Pri-lozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji* 14: 5-10.
- KLAIĆ, N. 1971. *Povijest Hrvata u ranom srednjem vijeku*. Zagreb.
- MARASOVIĆ, J. 1989. »Research in Diocletian's Palače after 1974.« U *Split V*. 225-26
- McNALLY, S. 1975. »Diocletian's Palače: Split in the Middle Ages« *Archaeology* 28: 248-59.
- McNALLY, S. 1989a. »Introduction«. U *Split V*. 3-43.
- McNALLY, S. 1989b. »Pottery from the Roman Drain.« U *Split VI*. 115-19.
- NOVAK, G. 1957. *Povijest Splita I*. Split.
- Ostia I*. 1969. *Le Terme del Nuotatore: scavo dell'ambiente IV*, ed. A. Carandini i C. Panella. *Studi Miscellanei* 13. Rim.

- SCHRUNK, I. DVORŽAK. 1979. »Terracotta Lamps«. U *Diocletian's Palače: American-Yugoslav Joint Excavations, Part Four*, ed. S. McNally et. dl. 83-110. Split
- SCHRUNK, I. DVORŽAK. 1989a. »The Red Slip Wares«. U *Split V*, 47-205.
- SCHRUNK, I. DVORŽAK. 1989b. »Pottery Discovered since 1974«. U *Split V*. 229-30.
- SCHRUNK, I. DVORŽAK. 1989c. »The Palače in the Light of New Ceramic Evidence.« U *Split V*. 221-22.
- SENAY, P. et. dl. 1976. *Cahier des études anciennes, VI. Carthage I*. Montreal.
- Split I*. 1972. *Diocletian's Palače: Report on Joint Excavations in Southeast Quarter, Part One*, ed. J. Marasović et. dl. Split.
- Split V*. 1989. *Diocletian's Palače: American-Yugoslav Joint Excavations, Part Five*, ed. S. McNally et. dl. Minneapolis.
- Split VI*. 1989. *Diocletian's Palače: American-Yugoslav Joint Excavations, Part Six*, ed. S. McNally i I. Dvoržak Schrunk. Minneapolis.
- Società romana* 1986. *Società romana e impe.ro tardoantico: vol. III: le merci, gli insetti*, ed. A. Giardina. Rim-Bari.
- SREJOVIĆ, D. et. dl. 1983. *Gamziograd: kasnoantički carski dvorac*. Beograd.
- SUIĆ, M. 1976. *Antički grad na istočnom Jadranu*. Zagreb.
- ŠIŠIĆ, F. 1925. *Povijest Hrvata*. Zagreb.
- ŠIŠIĆ, F. 1962. *Pregled povijesti hrvatskog naroda*. Zagreb.
- Trade in the Ancient Economy*. 1983. ed. P. Garnsey, K. Hopkins i E. M. Wightman. Berkeley.
- WILKES, J. J. 1969. *Dalmatia*. London.
- WILKES, J. J. 1986. *Diocletian's Palače, Split: Residence of a Retired Roman Emperor*. Sheffield.
- WILL, E. L. 1989. »Roman Amphoras«. U *Split VI*, 57-113.

OPISTABLI DESCRIPTION OF PLATES

Tabla 1.

Plate 1.

M(Scalej 1:1

African Red Slip Ware, 4.-5. st. (4th-5th cent.)

I. tip (Form) 50; 2a-b. tip (Form) 52; 3. tip (Form) 53; 4. tip (Form) 57; 5. tip (Form) 58; 6. tip (Form) 59; 7. tip (Form) 61A; 8. tip (Form) 61B; 9. tip (Form) 73; 10. tip (Form) 67; 11. tip (Form) 67/71; 12. tip (Form) 79.

Tabla 2.

Plate 2.

M(Scale) 1:1

1-4 African Red Slip Ware, 4.-5. st. (4th-5th cent.)

5-11. Afričko kuhinjsko posude (African kitchen ware)

1. tip (Form) 78; 2. tip (Form) 81; 3. tip (Form) 85; 4. tip (Form) 91; 5a. tip (Form) 23, obod (rim); 5b. tip (Form) 23, dno (base); 6. tip (Form) 26/181; 7. tip (Form) Carandini 62; 8. tip (Form) 196; 9. tip (Form) 195; 10-11. neklasificirani lonci (unclassified pots)

Tabla 3.

Plate 3.

M (Scale) 1:1

1-5. African Red Slip Ware, 5.-6. st. (5th-6th cent.)

6-14. Phocaean Red Slip Ware, 5.-7. st. (5th-7th cent.)

1. tip (Form) 86; 2. tip (Form) 87; 3. tip (Form) 12/102; 4. tip (Form) 99C; 5a. tip (Form) 61B = 104?; 6. tip (Form) 1A; 7. tip (Form) 1D; 8. tip (Form) 2A; 9. tip (Form) 3C; 10. tip (Form) 3E; 11. tip (Form) 3A/C; 12. tip (Form) 3F; 13. tip (Form) 3H; 14. tip (Form) 10C.

SUMMARY DIOCLETIAN'S PALAČE FROM THE 4TH TO 7TH CENTURY IN THE LIGHT OF CERAMIC FINDS

The imported tableware and amphorae found during the joint Yugoslav-American investigations conducted in Diocletian's palače from 1968 to 1974 have recently been published in the last two volumes of the excavation reports (*Split Vand Split VI*). The study of the tableware offered an insight into the economic and demographic conditions in the Palače from the time of Diocletian's death around 313 until the second half of the 7th century, when fine wares and amphorae ceased to be imported. Ancient and medieval sources dealing with the Palače in this period are few and only summary. Modern researchers and historians have expressed different opinions about the economic conditions and the inhabitants during that time. It has generally been accepted that the Palače became an imperial possession after Diocletian's death. *Notitia Dignitatum* from the late 4th or early 5th century mentions a »procurator gynaecei Ioviensis Dalmatiae Aspalatho«. The location of this imperial textile workshop has been placed in the northern part of the Palače. J. Wilkes has recently suggested that the workshop might have been located in the northeast quarter and already existed in the time of Diocletian. Recent investigations in this quarter did not provide elements to support this suggestion. S. McNally has expressed an interesting opinion that gardens could have existed in the northern part. It is possible that the workshop was not located within the Palače walls but nearby, in the place called Aspalathos (or Spalato), where the Palače itself was located. The epithet Ioviensis was used since the whole place was connected with Diocletian's name and person.

Regardless of the use of the Palače, the life in the imperial building was most active during the 4th century, after Diocletian's death, and into the first half of the 5th century. The quantity and diversity of fine wares imported from North Africa (African Red Slip Ware) and Asia Minor (Phocaean Red Slip Ware) attests to this. The find of amphorae, coins, glass, and lamps are also the most numerous from that period. Of the total of 671 registered fragments of fine and kitchen wares imported from various centers in the Mediterranean, about two thirds can certainly be dated after Diocletian's death and until the middle of the 5th century. Pottery found since 1974 shows the same chronology. The main supplier of pottery for the Palače were workshops located in or near Carthage (sigillata chiara late type A2 and type D). The most popular were large shallow bowls type Hayes 59, 61, and 67, many with stamped geometric decoration. Kitchen ware types Hayes 23, 26/181, 195, Carandini 62, and unclassified pots from the same workshops were also found in the Palače, but could have been imported anytime from the late 3rd to late 4th century. The central Tunisian products (sigillata chiara type C) also reached the Palače (types Hayes 50, 52, 53). By the end of the 4th or in the early 5th century early forms of Phocaean Red Slip Ware (Hayes 1 and 2) could have arrived.

The time of the most active importation of African ware into the Palače was also the time of the widest distribution of these products in the Mediterranean and along the trade routes leading from the Mediterranean. It is important to note that the African shapes found in the Palače were not only the most commonly exported ones (Hayes Forms 50, 52, 53, 58, 59, 61, 67, 91), but also those less popular outside North Africa (Forms 57, 67/71, 73B, 78, 79). Lamps (Hayes types I and II) also came from North Africa. Lamps of type I were imitated locally or regionally in Dalmatia, perhaps at Salona. In the investigations since 1974 imitations of African forms 52, 57, and 104B, of the same fabric as the lamps, have been found. It might be interesting to note that those imitations came from the northern part of the Palače, while in the southern part, the emperor's private areas, they have not been found. Future research may change this picture. The importation of African olive oil was attested by numerous fragments of amphorae. The 4th and 5th century Tunisian types comprise almost a half of all the fragments catalogued in the excavations. The trade with the eastern Mediterranean could have increased after 425, when Dalmatia became part of the Eastern Empire, which at that time increased its influence in the western Mediterranean.

The Palače was not neglected after Diocletian's death and it was not outside the course of economic and cultural life of the late Empire. The inhabitants had the need for current ceramic products and the means to import a considerable selection. Who the inhabitants were is hard to define. Members of imperial families could have occasionally stayed there, but ancient sources have not left any names for the 4th or 5th century. There was most likely a permanent staff in the Palače. The imperial textile workshop could have existed even earlier in the fourth century and its superintendent could have lived there with his family. The workshop, regardless of its location, certainly had a significant impact on the economy and population of the Palače. Zeiller and Bulić have already suggested that there was a sizeable population in the 4th cent. and the pottery evidence supports it. It is possible that the population increased in the early 5th cent. When conditions worsened in Pannonia and some refugees and even imperial workshops moved to the Dalmatian coast. The economic power of those people could have contributed to the continued pottery importation.

The ceramic finds indicate that conditions in the Palače changed around the middle of the 5th century. This could be more a reflection of the overall conditions in the late Empire rather than in the Palače itself. The Vandal occupation of Carthage in 439 apparently had some effect on the ceramic production and trade. A decline in African pottery is noticeable on all sites in the Mediterranean. Some imports still reached the Palače, but in considerably reduced numbers (Forms 81, 86, 87, 12/102, total of 7 fragments). Of the central Tunisian shapes only one fragment of Form 85 was catalogued. Importation of Phocaean Red Slip Ware increased after the middle of the 5th cent., when the expansion of this ware is also attested on the sites in the central and western Mediterranean and as far as the Great Britain. Most of the variants of the bowl Form 3 (total of 28 fragments), the leading Phocaean shape from the mid 5th to mid 6th cent., have been registered in the excavations.

Finds of the Phocaean ware from the Palače are important for the distribution of this ware in the Adriatic. The finds along the east Adriatic coast and the coastal areas have so far been few and included only examples of Form 3 (Salona, Mogorjelo, Polače, Križna Gora in Slovenia). They indicate the importation of only the most popular type during the widest expansion of the ware. The finds from Split showed that importation started with the earliest type (Hayes 1A) perhaps at the end of the 4th cent. and ended with the latest shape, Hayes 10C, of the mid. 7th century. In view of the finds of the

early types in Puglia, it seems likely that Phocaean ware was imported into the Adriatic as early as into Athens and Thessaloniki. It is unfortunate that the lack of clear stratigraphy in the Palače does not permit firm dating for the types found there. The amphora finds of the 5th and 6th cent. catalogued in the excavations also show considerable trade relations with the east Mediterranean in this period. Some could have served as containers for Syrian olive oil.

The ceramic finds from the middle of the 5th to the middle of the 6th cent. indicate the continuity of life in the Palače and relative prosperity of its population. Only the coins of this period are few. Among the coins identified is one of Justinian (527-565) and two Ostrogothic coins, including one of Totilla (Baduila on coins, 541-552). The Palače is rarely mentioned in the sources of this period, but some historical events in Dalmatia and around Salona have been connected with the Palače. Of several imperial persons who could have stayed in the Palače and even ended their lives there, only the death of Julius Nepos in 480 is documented. It is possible that Marcellinus who became the ruler of Dalmatia in 461 lived in the Palače, the imperial »state villa«, like his nephew Julius Nepos did later.

In 481 Dalmatia and Salona came under the rule of Odovacar and from 493 to 535 they were ruled by the Ostrogoths under Theodoric and his successors. Šišić mentioned economic recovery and renewed trade in Dalmatia at the time of Theodoric. J. Wilkes expressed the opinion that the Gothic *comes* of Dalmatia could have lived in the Palače. Karaman's quotation of an imperial proclamation from 471 or 513, found in Justinian's Codex, by which imperial palaces were to be used for a seat of *comes* and thus protected, may support Wilkes' suggestion. The Palače is nowhere mentioned in ancient sources of this time, but the life and external contacts continued. There are no clear ceramic indications that economic conditions improved under Theodoric. Of the variants of Form 3 of Phocaean Red Slip Ware in the Palače variants 3B and 3C dominate (450-475, 11 frgs.) and then 3F (526-550+, 8 frgs.) and 3H (550-600, 5 frgs.). If the variant 3F started already around 460, as Conimbriga finds may indicate, the trade connections were stronger in the 5th cent. If Hayes' dating is followed, trade revived under Justinian, when trade expanded in the Mediterranean in general. The fragments of the variant 3H found at Split show similarities with Form 10A and could have arrived in the late 6th century. The 6th cent. African Red Slip Ware shapes are rare in the Palače. There were three fragments of Form 91B/C and one of Form 99C. Six sherds which were discussed under Form 61B in the catalogue (*Split V*) could by their knobbed rims belong to Form 104 (530-625).

Ancient sources do not mention if the Palače was damaged in the wars between Justinian and the Ostrogoths (535-554). Thomas the Archdeacon, a 13th century source, tells that Totilla destroyed Salona and then entered the Palače and pillaged and destroyed a part of it. Zeiller followed Thomas and stated that the Palače was then deserted or nearly deserted. Bulić and Karaman believed that Thomas confused the Goths with the Slavs and was talking about events that happened in the next century. The ceramic finds discussed above would question any abandonment or any significant damage. Graves dated in the 6th and 7th cent. found just outside the walls would indicate that the Palače was inhabited during that period. Actually, historical conditions were suitable for an increase of the Palače population after the Ostrogoths left and Justinian attempted to strengthen the province by building new and rebuilding old fortifications. Rural population was moving into the cities.

The fall of Salona in 614 was the decisive event for the further history of the Palače. Thomas the Archdeacon, the only source for this period, talks about the destruction of Salona, the flight of the inhabitants to the neighbouring islands, their

return and settlement in the Palače. The ceramic finds of the 7th cent. are very scarce. There was only one fragment catalogued of Form 10C of the Phocaean ware, dated to the middle of the 7th cent. according to such finds in the eastern Mediterranean. Another was a fragment of a late Sicilian lamp, common in Christian tombs of the 7th cent. in Syracuse. Such lamps were found at Carthage in contexts dated from mid to late 7th cent. Both of these finds came from a small room near the eastern wall (Sector Five), which has been in continuous use since the time of Diocletian. Considering the ceramic finds, it seems that there was a break in outside contacts and perhaps the life of the Palače sometime in the first half of the 7th cent. The pillaging and partial destruction of the Palače that Thomas mentioned in connection with the destruction of Salona could be true. Bulić and Karaman would then be correct in assuming that Thomas identified the Goths with the Slavs and mixed the events of the 6th and 7th centuries. It is possible that the inhabitants of the Palače and perhaps of the area (Aspalathos?) also fled to the islands. Although the pottery finds of the 7th cent. are meager they still prove that life was interrupted for a short time only, if it was interrupted at all, when Salona fell. If the population of Salona and perhaps of the Palače fled to the islands, it returned by the middle of the 7th cent. and continued the old trade contacts, now only with the eastern Mediterranean. The date of these finds and of the revival of the contacts with the Eastern Empire chronologically coincides with Šišić's dating of the Salonitan mission to the Byzantine emperors, mentioned by Thomas the Archdeacon. The mission was sent to request permission from the emperors to remain settled in the Palače and to ask for protection against Slavic attacks. Since Thomas mentioned two emperors, Šišić suggested the date during the reign of Heraclius and his son Heraclion (638-641).

The import of fine wares and amphorae ceased sometime after the middle or in the late 7th century. It was not resumed until the 12th cent. when came the first imports of Byzantine glazed ware. Only in the 13th cent. did the ceramic trade regain the prosperity it had in the late Roman Empire.

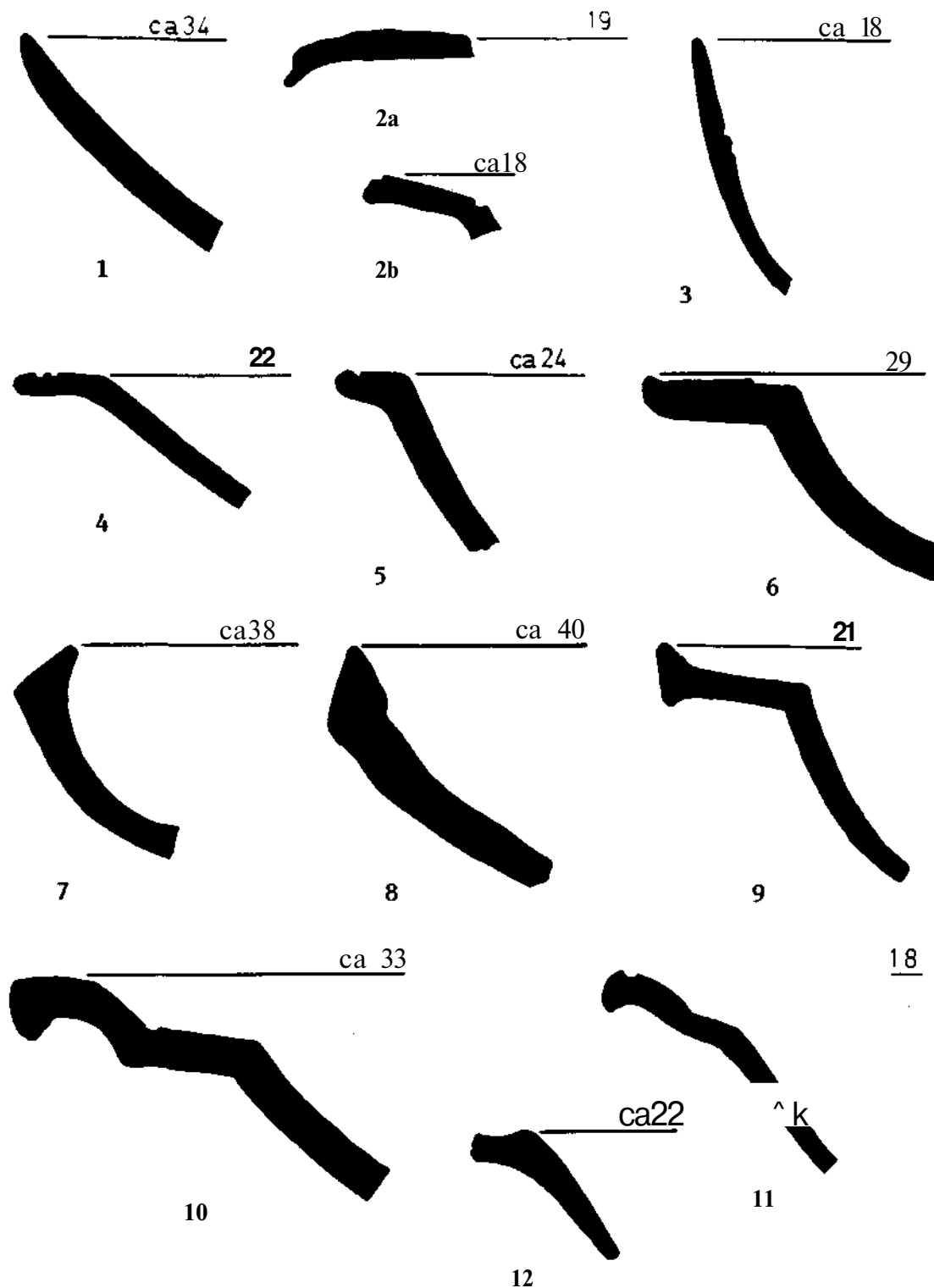

Tabla 1

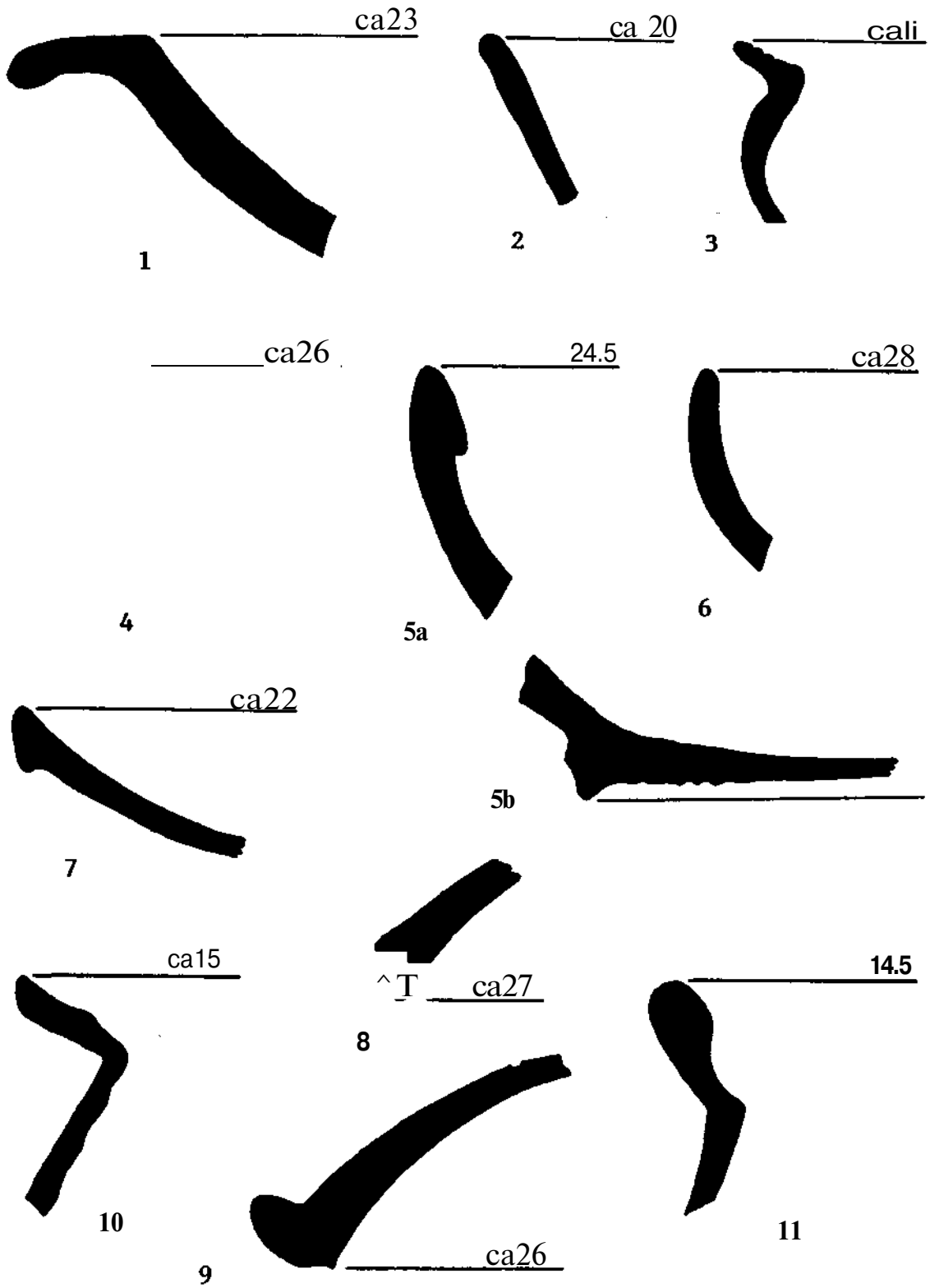

Tabla 2

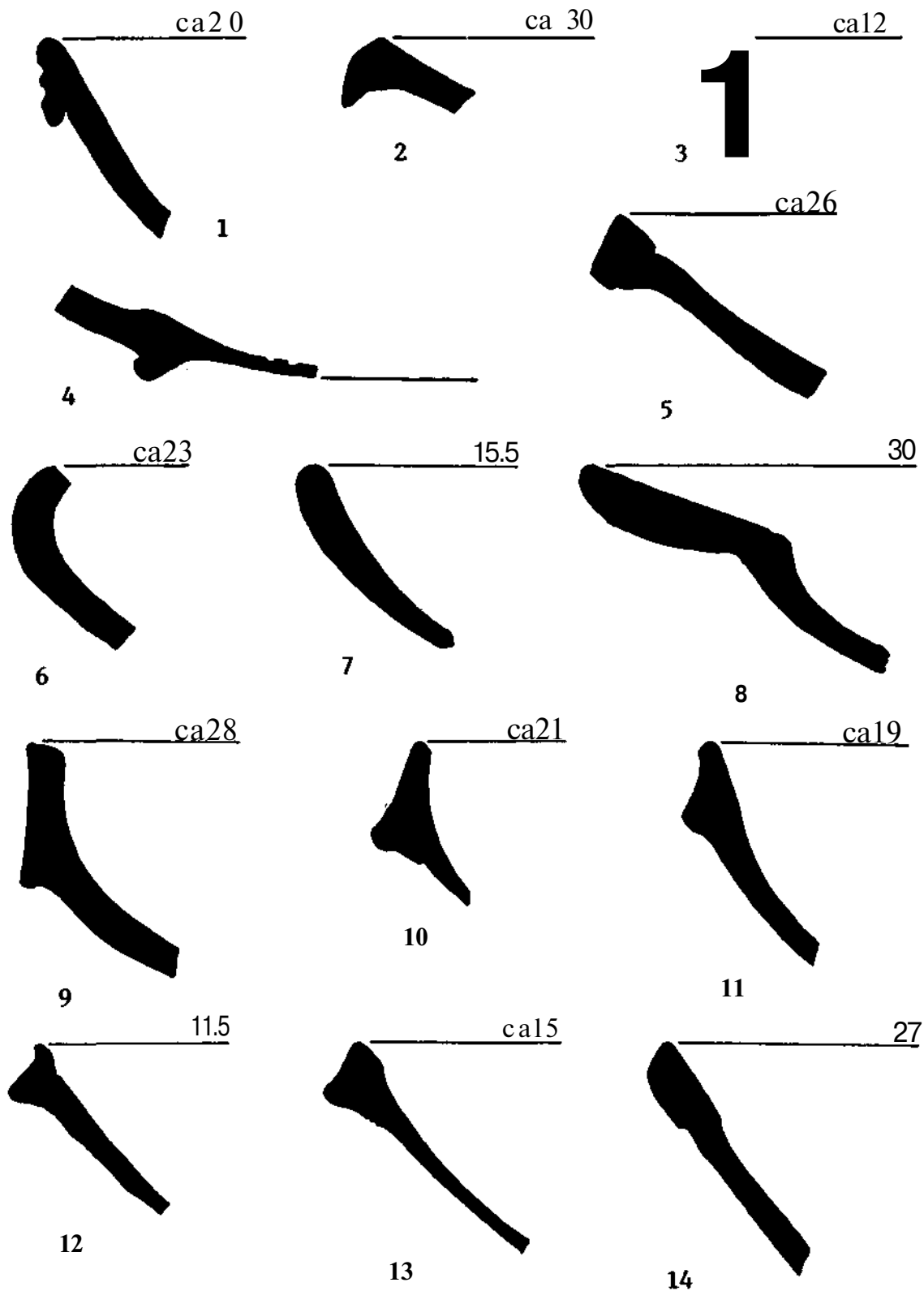

Tabla 3

